

گزیده فرمانها

موجود در کتابخانه ملی

زیر نظر دکتر محمد اسماعیل رضوانی*

با اهتمام حوریه سعدی و با همکاری زهرا حداد و میناوردادی

انتشارات کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۵، ۷۵ صفحه

بطوری که در پیشگفتار اشاره شده است این کتاب شامل بخشی از فعالیتهای پژوهشگران کتابخانه ملی ایران است در زمینه معرفی و انتشار فرمانهای تاریخی موجود در کتابخانه ملی ایران، مجموعه «گزیده فرمانها» شامل ۳۴ فرمان مختلف از دوره صفوی تا قاجار است که توسط مرحوم دکتر محمد اسماعیل رضوانی بازخوانی شده بود و به همت ویراستاران کتابخانه ملی و با مقدمه آقای دکتر عبدالحسین نوائی به صورت مستقل انتشار یافته است.

آقای دکتر نوائی در مقدمه خود با اشاره به جایگاه اسناد و فرمانهای تاریخی به عنوان یکی از مهمترین منابع تحقیقات تاریخی و اهمیت دسترسی محققان به آنها چنین به معرفی مجموعه پرداخته است:

... آن روز که بیهقی می‌گفت «من آنچه نوشتم از مشهودات خود من است یا آنچه از ثقات و مردم مورد اطمینان شنیده‌ام» گذشته است و امروز دیگر مشهودات و مسموعات نیز مورد اعتنا نیست مگر آن که اسناد بر آن مهر تأیید زند که آدمی از خطای در دید یا خطای در گوش یا خطای در فهم و غرض به دور نیست و تنها اسناد آرشیوی هستند که مطالب و قضایای گذشته را دقیقاً آن طور که بوده و شده به نظرها می‌رسانند. چنین است که ما باید تاریخ کشور خودمان را براساس اسناد آرشیوی موجود بنویسیم و مسلمان تاریخی که براساس این اسناد نوشته می‌شود با تواریخ دیگری که تاکنون مورد

استفاده بوده متفاوت خواهد بود. زیرا این استناد روزگاری برای گردش کارهای جامعه از قبیل انتصاب دولتی و وقف و نکاح و مالیات و عوارض بربع و شری... یعنی مسائل مبتلا به جامعه نوشته می‌شده و قصد ریا و فریب و جعل و تزویر در آنها نبوده که در باب لزوم صدور آن بحث باشد. و در شناخت صحت و سقم آن تدبیرها به کار رفته و امروز که آن مسائل اداری و آن کارهای دولتی و خصوصی از میان رفته هر سندی تنها حدیثی از یک مطلب تاریخی است چه بسا واقعه‌ای که در کتب تاریخ نیامده زیرا کتاب تاریخ - آن هم کتب مختصراً که متناسب با حوصله تنگ ماست - هرگز نمی‌تواند همه وقایع و رخدادها را ضبط کند.

بنابراین ما باید براساس این استناد، فارغ از اظهار نظرهای بیگانگان و مدیحه سرایها و مذمتهای چاپلوسان درباری و متعلقین دهور و اعصار، تاریخی درست و صحیح از کشور و مردم خود بنویسیم و نشیب و فرازها و پیروزیها و شکستها و بیشیها و کاستیها همه را صادقانه بنویسیم و حتی در مورد کسانی که جزء بجزء تاریخ ما را شکل بخشیده‌اند، همه چیز را از خوبیها و زشتیها و خدمتها و خیانتها بیاوریم تا جامعه بتواند بخوبی و روشنی درباره ادوار و شخصیتهای تاریخی داوری کند. براین اساس است که ما هر اقدامی را که در بررسی استناد صورت می‌پذیرد شایسته قدردانی می‌دانیم و کار دکتر رضوانی را - که رضوان خدا بر او باد - و نیت و کوشش اولیای کتابخانه ملی را بسیار سودمند و پژوهش تلقی می‌کنیم.

برخی نکته‌ها نیز در تنظیم کتاب قابل بادآوری است از جمله در شرح حال امین‌السلطان (ص ۵۸) مشهورترین لقب او «اتابک اعظم» یا «اتابک اعظم» ذکر نشده. توجه به این القاب مشهور برای کسانی که در تاریخ و شناخت رجال دوره قاجار تسلط و تبحر کافی نداشته باشند لازم است. در همان صفحه نام برادر اتابک میرزا اسماعیل خان امین‌الملک ذکر شده که در آن دوره به شیخ اسماعیل خان امین‌الملک معروف بوده است زیرا در جوانی مدتی را در کسوت طلاق به خواندن دروس حوزوی پرداخته بود و این رسم در دوره قاجار رواج داشت که برخی از رجال فرزندان مستعد خود را به تحصیل معارف اسلامی و علوم شرعی می‌گماشتند، چنانکه یکی از پسران ظلّ السلطان نیز از جوانی در حوزه‌های اصفهان درس خواند و در کسوت اهل علم بود. امین‌السلطان هنگامی که کشته شد چنانکه در توضیحات کتاب آمده عنوان صدر اعظم نداشت. عنوان وی در دوره مشروطه رئیس وزرا و وزیر داخله بود. همچنین فرمان تصویبی احمد شاه قاجار که در

فهرست بعنوان فرمان اعطای نشان به وثوق الدوله معرفی شده مربوط به سید فیض الله ندیم است نه وثوق الدوله. طغرای سررقم فرمان ۶ که نوشته شده خوانده نشد، چنین خوانده می‌شود: «الملک لله تعالى فرمان همایون شد». در مورد اسناد و فرمانهای مربوط به بلوک کربال که در کتاب چاپ شده و از لحاظ شناخت تاریخ و جغرافیای تاریخی فارس در آن دوره بسیار حائز اهمیت است اگر توضیحی درباره رقابت متنفذان نو خاسته محلی با خاندان قدیمی سادات دشتکی و بدیع الزمان مستوفی در تملک کربال داده می‌شد، مطالب و موضوعات این فرمانها رساتر و گویاتر می‌گردید.

توجه کتابخانه ملی در عرضه و انتشار این فرمانها و اسناد تاریخی مایه سپاس و قدردانی است. توفیق مسوولان و پژوهشگران آنجا را در پیشبرد و تحقق این گونه برنامه‌های ارزنده علمی و فرهنگی آرزو داریم.

مظفر بختیار

پرستال جامع علوم انسانی
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی